

सूर्यमण्डलसंभूतं रश्मिजालमिवाम्बरे ।
 शरजालं ददृशिरे राघवस्य धनुश्च्युतं ॥ ३० ॥
 शररश्मिसहस्राद्यं मध्याह्नादित्यसंनिभं ।
 चरत्तं दिक्षु सर्वासु न शेकुस्तमुदीक्षितुं ॥ ३१ ॥
 शरार्चिषं दिव्यनाभिं सुतारं दिव्यकार्मुकं ।
 ज्याघोषतलनिर्घोषं तेजोविद्युद्गणप्रभं ॥ ३२ ॥
 दिव्यास्त्रगुणसंपन्नं निघ्नन्तं युधि राक्षसान् ।
 रामचक्रं प्रवर्तन्तं कालचक्रमिवापरं ॥ ३३ ॥
 अनीकं दशसार्कसं रथानां वातरंरुसां ।
 अष्टादश सहस्राणि सारोहणां च वाजिनां ॥ ३४ ॥
 पूर्णे शतसहस्रे द्वे पदातीनां च रत्नसां ।
 दिवसस्याष्टमे भागे शरैरग्निशिखोपमैः ॥ ३५ ॥
 कृतान्येकेन रामेण रत्नसां कामद्वयिणां ।
 ते कृताश्चा कृतरथाः श्रान्ता विगलितधजाः ॥ ३६ ॥
 अभिपेतुः पुरीं लङ्कां कृतशेषा निशाचराः ।
 कृतैरश्वैः पदातैश्च तद्वभूव रणाजिरं ॥ ३७ ॥
 आक्रीड इव रुद्रस्य क्रुद्धस्य निघ्नतः पशून् ।
 ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ ३८ ॥
 साधु साधिति रामस्य तत्कर्म समपूजयन् ।
 अब्रवीच्च तदा रामः सुग्रीवं तदनन्तरं ॥ ३९ ॥